

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **A. F.**, bytem B., zast. **A. F.**, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, Praha 2, Na Poříčním právu 1, o přezkum rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23.9.2010 č.j. 2010/38607-71, t a k t o:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23.9.2010 č.j. 2010/38607-71 se ruší a věc se vrací žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23.9.2010 č.j. 2010/38607-71, jímž bylo podle § 90 odst.5 správního řádu zamítnuto její odvolání ve správním řízení a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále „ČSSZ“) ze dne 23.3.2010 č.j. XXX XXX XXX/A. Uvedeným rozhodnutím ČSSZ zastavila s podrobným zdůvodněním podle § 102 odst.4 správního řádu řízení o žádosti o přiznání jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., v níž žalobkyně požadovala zhodnocení období svého ukrývání v letech 1943 – 1945, proto, že žádost neobsahovala bližší časové vymezení, okolnosti, místo a důvody svého ukrývání a neodůvodňuje tak zahájení nového řízení ve věci.

Proti rozhodnutí ČSSZ podala žalobkyně, zastoupená svým synem, odvolání, v němž uvedla, že „vše o svém ukrývání předala Romské organizaci v Brně na ul. Bratislavská paní Čonkové, která věc postoupila dále“. Rozhodnutí ze dne 23.9.2010 o zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí ČSSZ zdůvodnilo Ministerstvo práce a sociálních věcí tím, že v odvolání žalobkyně neuvedla žádné nové údaje, postupná její tvrzení o délce či nepřetržitosti ukrývání jsou nekonkrétní a že věc byla podrobně popsána již v rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.6.2006.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu a poukázal na skutkový a právní stav týkající se žádosti žalobkyně.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, které navazuje na rozhodnutí ČSSZ. Při přezkoumávání zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále „s.ř.s.“). Žalobu shledal důvodnou z procesních důvodů, tedy pro vady odvolacího řízení.

V první řadě se soud zabýval otázkou své věcné a místní příslušnosti. K ní přihlédl s ohledem na ust. § 7 odst.4 zákona č. 261/2001 Sb., které bylo později (s účinností od 1.1.2003) zákonodárcem překonáno vydáním soudního řádu správního a jeho právní úpravou věcné a místní příslušnosti soudu ve správním soudnictví. Z ustanovení § 7 s.ř.s. tak, jak znělo a bylo účinné v době podání žaloby, která soudu došla dne 8.10.2010, vyplývá pro podání žaloby (namísto někdejšího tzv. opravného prostředku) věcná příslušnost krajského soudu namísto někdejší příslušnosti vrchního soudu a místní příslušnost podle sídla žalovaného správního orgánu namísto dřívější příslušnosti soudu, v jehož obvodu je obecný soud oprávněné osoby.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně, zastoupená svým synem, podala dne 21.4.2010 velice stručné odvolání bez řádného zdůvodnění, resp. bez vymezení toho, v čem žalobkyně spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí v rozsahu, jak to ukládá § 82 odst.2 správního řádu. Odvolání se svým obsahem téměř blíží blanketnímu podání.

Přestože žalovaný měl zjevně za to, že napadené rozhodnutí ČSSZ s ohledem na jeho podrobné zdůvodnění lze přezkoumat případ žalobkyně v celé šíři, skutečnost, že se správní orgán nepokusí o vyzvání žalobkyně k jeho doplnění podle ust. § 37 odst.3 spr. ř. o všechny náležitosti uložené ustanovením § 82 odst.2 správního řádu (především pak o vyjádření, v jakém rozsahu napadá rozhodnutí ČSSZ, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí ČSSZ či řízení, jež mu předcházelo), se z hlediska konstantní judikatury (např. rozhodnutí č. 1578/2008 Sb. NSS) považuje za vadu řízení, která se rovná nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Nikdy totiž nemůže správní orgán zcela přesně předvídat, jaký důvod ke svému podání účastník správního řízení nakonec uvede. Úkolem správního orgánu v řízení o opravném prostředku je reagovat především na to, co účastník řízení vytýká rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a tuto výtku skutkově a právně posoudit. Pojetí správního řádu klade důraz na rozsah přezkumu v mezích odvolacích důvodů, a to přináší správním orgánům povinnost důsledného postupu podle již zmíněného ust. § 37 odst.3 spr. ř. Toto ustanovení ukládá povinnost pomoci účastníku řízení, i když je zastoupen, odstranit nedostatky podání, zde odvolání, nebo učinit výzvu k jejich odstranění v přiměřené lhůtě, což se nestalo.

Z výše uvedených důvodů bylo napadené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí zrušeno pro vady řízení (§ 76 odst.1 písm. a/ s.ř.s.), aniž by však bylo nutné zároveň zrušit i rozhodnutí ČSSZ jako správního orgánu nižšího stupně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst.1 s.ř.s. a o skutečnost, že podle obsahu spisu účastníkům v řízení, jež je ze zákona osvobozeno od soudního poplatku, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16.4.2013

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu